

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

14. března 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení – Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 3 – Věcná oblast působnosti – Odvody z příjmů z majetku francouzského rezidenta pojištěného v rámci švýcarského systému sociálního zabezpečení – Odvody určené k financování dvou dávek spravovaných francouzskou *caisse nationale de solidarité pour l'autonomie* – Přímá a dostatečně relevantní souvislost s některými oblastmi sociálního zabezpečení – Pojem ‚dávka sociálního zabezpečení‘ – Individuální posouzení osobních potřeb žadatele – Zohlednění prostředků žadatele při výpočtu výše dávek“

Ve věci C-372/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím *cour administrative d'appel de Nancy* (Francie) ze dne 31. května 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 7. června 2018, v řízení

Ministre de l'Action et des Comptes publics

proti

panu a paní Raymond Dreyerovým,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, E. Levits a C. Vajda (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Bobek,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za pana a paní Dreyerovy J. Schaefferem, advokátem,
- za francouzskou vládu D. Colasem a R. Coesmem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi D. Martinem a M. Van Hoofem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: francouzština.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1, a oprava Úř. věst. 2004, L 200, s. 1).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi ministre de l'Action et des Comptes publics (Francie) a panem a paní Raymond Dreyerovými, francouzskými daňovými rezidenty pojištěnými v rámci švýcarského systému sociálního zabezpečení (dále jen „manželé Dreyerovi“) ve věci placení příspěvků a odvodů, jimž tyto osoby podléhaly za rok 2015 ohledně svých příjmů z kapitálového majetku.

Právní rámec

Unijní právo

Dohoda o volném pohybu osob

- 3 Evropské společenství a jeho členské státy na straně jedné a Švýcarská konfederace na straně druhé podepsaly dne 21. června 1999 sedm dohod, k nimž patří dohoda o volném pohybu osob (Úř. věst. 2002, L 114, s. 6, dále jen „dohoda o volném pohybu osob“). Rozhodnutím Rady a Komise 2002/309/ES, Euratom ze dne 4. dubna 2002 týkajícím se dohody o vědeckotechnické spolupráci ze dne 4. dubna 2002 o uzavření sedmi dohod se Švýcarskou konfederací (Úř. věst. 2002, L 114, s. 1; Zvl. vyd. 11/41, s. 89) bylo těchto sedm dohod schváleno jménem Společenství a dohody vstoupily v platnost dne 1. června 2002.
- 4 Podle ustanovení preambule dohody o volném pohybu osob jsou smluvní strany „odhodlány rozvinout volný pohyb osob mezi nimi na základě pravidel používaných v Evropském společenství“.
- 5 Článek 8 této dohody, nadepsaný „Koordinace systémů sociálního zabezpečení“, stanoví:

„Smluvní strany upraví v souladu s přílohou II koordinaci systémů sociálního zabezpečení za účelem zejména:

- a) zajištění rovnosti zacházení;
- b) určení rozhodného práva;
- c) započtení všech dob získaných podle právních předpisů jednotlivých členských států [jednotlivých států] pro účely vzniku a zachování nároků na dávky, jakož i výpočet jejich výše;
- d) vyplácení dávek osobám s bydlištěm na území smluvních stran;
- e) podpory vzájemné správní pomoci a spolupráce mezi orgány a institucemi.“

- 6 Příloha II uvedené dohody, ve znění rozhodnutí č. 1/2012 smíšeného výboru zřízeného podle téže dohody ze dne 31. března 2012 (Úř. věst. 2012, L 103, s. 51), obsahuje článek 1, který zní takto:

„1. Smluvní strany se s ohledem na koordinaci systémů sociálního zabezpečení dohodly, že budou vzájemně používat právní akty Evropské unie, na něž se odkazuje v oddíle A této přílohy a které jsou pozměněny tímto oddílem, nebo předpisy rovnocenné těmto aktům.

2. Pojmem ‚členský stát (členské státy)‘ obsažen[ý]m v právních aktech uvedených v oddíle A této přílohy se rozumí kromě států, na něž se vztahují příslušné právní akty Evropské unie, i Švýcarsko.“

- 7 Oddíl A této přílohy odkazuje zejména na nařízení č. 883/2004.

Nařízení č. 883/2004

- 8 Článek 3 odst. 1 a 3 nařízení č. 883/2004 stanoví:

„1. Toto nařízení se vztahuje na veškeré právní předpisy týkající se těchto oblastí sociálního zabezpečení:

- a) dávky v nemoci;
- b) dávky v mateřství a rovnocenné otcovské dávky;
- c) dávky v invaliditě;
- d) dávky ve stáří;
- e) pozůstalostní dávky;
- f) dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání;
- g) pohřebné;
- h) dávky v nezaměstnanosti;
- i) předdůchodové dávky;
- j) rodinné dávky.

[...]

3. Toto nařízení se také vztahuje na zvláštní nepřispěvkové peněžité dávky, na které se vztahuje článek 70.“

- 9 Článek 11 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Osoby, na které se vztahuje toto nařízení, podléhají právním předpisům pouze jediného členského státu. Tyto právní předpisy se určí v souladu s touto hlavou.“

Francouzské právo

- 10 Článek 1600-0 Fa code général des impôts (obecný daňový zákoník), ve znění použitelném na skutkový stav v původním řízení, stanoví:

„I. – Sociální odvody z příjmů z majetku se vyměří v souladu s ustanoveními článku L. 245-14 code de la sécurité sociale (zákoník sociálního zabezpečení).

[...]“

- 11 Článek L. 245-16 code de la sécurité sociale (zákoník sociálního zabezpečení), ve znění použitelném na skutkový stav v původním řízení, stanoví:

„I. – Sazba sociálních odvodů, které jsou uvedeny v člancích L. 245-14 a L. 245-15, je stanovena na 4,5 %.

II. – Výnosy z odvodů uvedených v bodě I se rozdělí takto:

- část odpovídající sazbě ve výši 1,15 % Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie (národní fond solidarity pro osobní nezávislost);

[...]“

- 12 Článek L. 14-10-1 code de l'action sociale et des familles (zákoník o sociální péči a rodině) stanoví:

„I. – Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie (národní fond solidarity pro osobní nezávislost) má tyto úkoly:

1° Přispívat na financování předcházení ztráty osobní nezávislosti a pomoci při ztrátě osobní nezávislosti starších osob a osob se zdravotním postižením, v domácnosti a v zařízeních, jakož i na financování podpory pro rodinné příslušníky, v souladu se zásadou rovného zacházení s dotčenými osobami na celém území;

[...]

10° Přispívat na financování investice určené k dosažení souladu s technickými a bezpečnostními normami, k modernizaci provozních prostor, jakož i k vytvoření nových pracovních míst v sociálních a zdravotnických a sociálních zařízeních a službách;

[...]“

- 13 Článek L. 14-10-4 tohoto zákoníku stanoví:

„Výnosy určené pro Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie (národní fond solidarity pro osobní nezávislost) tvoří:

[...]

2° Dodatečný příspěvek k sociálnímu odvodu uvedenému v článku L. 245-14 code de la sécurité sociale (zákoník sociálního zabezpečení) a dodatečný příspěvek k sociálnímu odvodu uvedenému v článku L. 245-15 téhož zákoníku. Tyto dodatečné příspěvky jsou vyměřeny, kontrolovány, vybírány a vymáhány za stejných podmínek a pod tímiž sankcemi, jako jsou podmínky a sankce uplatnitelné na tyto sociální odvody. Jejich sazba je stanovena na 0,3 %;

[...]

- 14 Článek L. 232-1 uvedeného zákoníku stanoví:

„Každá starší osoba s bydlištěm ve Francii, která není schopna nést následky nedostatku nebo ztráty osobní nezávislosti spojené s jejím fyzickým nebo duševním stavem, má nárok na příspěvek na osobní nezávislost, který ji umožňuje podporu přizpůsobenou jejím potřebám.

Tento příspěvek, který je na celém území státu stanoven za stejných podmínek, je určen pro osoby, které bez ohledu na péči, která jim může být poskytnuta, potřebují pomoc při vykonávání základních životních činností nebo jejichž stav vyžaduje pravidelný dohled.“

- 15 Článek L. 232-2 téhož zákoníku stanoví:

„Příspěvek na osobní nezávislost, který má povahu věcné dávky, se poskytuje na žádost a v mezích sazeb stanovených podzákonným právním předpisem každé osobě, která prokáže stálé a řádné bydliště a splní podmínky týkající se věku a ztráty osobní nezávislosti, která se posuzuje podle celostátní tabulky, které jsou rovněž stanoveny podzákonným právním předpisem.“

- 16 Článek R. 232-4 code de l'action sociale et des familles (zákoník o sociální péči a rodině) stanoví:

„Příspěvek na osobní nezávislost se rovná výši části plánu pomoci, kterou příjemce využívá, snížené o účast, kterou nese tento příjemce.

Tato účast se vypočítává a aktualizuje k 1. lednu každého roku v závislosti na jeho prostředcích určených za podmínek stanovených v člancích L. 132-1 a L. 132-2 a na výši plánu pomoci podle vnitrostátního sazebníku revalorizovaného každý rok k 1. lednu podle článku L 232-3-1.

[...]

- 17 Článek L. 245-1 tohoto zákoníku zní následovně:

„I. – Každá osoba se zdravotním postižením se stálým a řádným bydlištěm v metropolitní Francii v celcích uvedených v článku L. 751-1 code de la sécurité sociale (zákoník sociálního zabezpečení) nebo na území Saint-Peirre a Miquelon ve věku nižším, než je hranice stanovená nařízením a jejíž zdravotní postižení splňuje kritéria definovaná nařízením, přičemž se zohlední zejména povaha a význam potřeb, které vyžaduje s ohledem na její životní plány, má nárok na vyrovnávací dávku, která má povahu věcné dávky a kterou lze podle volby příjemce vyplatit jako věcnou nebo jako peněžitou dávku.

Pokud osoba splňuje podmínky věku umožňující založit nárok na dávku stanovenou v článku L. 541-1 code de la sécurité sociale (zákoník sociálního zabezpečení), přístup k vyrovnávací dávce je poskytnut za podmínek stanovených v bodě III tohoto článku.

V případě, že příjemci vyrovnávací dávky vznikne nárok stejné povahy v rámci systému sociálního zabezpečení, částky zaplacené z tohoto titulu se odečtou od výše vyrovnávací dávky za podmínek stanovených nařízením.

[...]

18 Článek L. 245-6 uvedeného zákoníku stanoví:

„Vyrovňovací dávka se poskytuje na základě sazeb a částek stanovených podle druhu výdaje a v mezích sazby podpory, které se mohou podle prostředků příjemce lišit. Maximální částky, tarify a sazby podpory jsou stanoveny vyhláškami ministra pověřeného péčí o zdravotně postižené osoby. Způsoby a doba poskytování této dávky jsou stanoveny nařízením.

Z prostředků zohledněných při určení sazby podpory uvedené v předcházejícím pododstavci jsou vyloučeny:

- příjmy z výdělečné činnosti dotyčné osoby;
- dočasné příspěvky, dávky a doživotní renty poskytované osobám, které utrpěly pracovní úraz nebo jejich právním nástupcům, které jsou uvedeny v odst. 8 čl. 81 code général des impôts (obecný daňový zákoník);
- náhradní příjmy, jejichž seznam je stanoven podzákonným právním předpisem;
- příjmy z výdělečné činnosti manžela či manželky, druha či družky, osoby, s níž dotyčná osoba uzavřela registrované partnerství, pečovatele, který žije v domácnosti dotyčné osoby a zajišťuje skutečnou péči o ni a jejich rodičů, i když má u nich dotyčná osoba bydliště;
- doživotní renty uvedené v odst. 2 bodu I článku 199f code général des impôts (obecný daňový zákoník), jestliže byly zřízeny zdravotně postiženou osobou pro ni samotnou, nebo je v její prospěch zřídili její rodiče nebo její právní zástupce, její prarodiče, její bratři a sestry nebo její děti;
- některé sociální dávky se specializovaným předmětem, jejichž seznam je stanoven podzákonným právním předpisem.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 19 Manželé Dreyerovi jsou francouzskými státními příslušníky s bydlištěm ve Francii, kteří jsou daňovými rezidenty v tomto členském státě. Pan R. Dreyer, který je v současnosti v důchodu, vykonával profesní kariéru ve Švýcarsku, a jeho manželka, jakož i on sám jsou pojištěni v rámci švýcarského systému sociálního zabezpečení.
- 20 Francouzská daňová správa platebním výměrem ze dne 31. října 2016, potvrzeným rozhodnutím ze dne 6. prosince 2016, vyměřila manželům Dreyerovým v rámci příjmů z majetku obdržených ve Francii v průběhu roku 2015 ve formě příjmů z kapitálového majetku obecný sociální příspěvek, příspěvek na úhradu sociálního dluhu, sociální odvod a dodatečný příspěvek k němu, jakož i solidární odvod (dále jen společně „dotčené příspěvky a odvody“). Dotčené příspěvky a odvody přispívají k financování tří francouzských institucí, a sice fonds de solidarité vieillesse (fond solidarity ve stáří, dále jen „FSV“), caisse d’amortissement de la dette sociale (fond pro amortizaci sociálního dluhu, dále jen „CADES“) a caisse nationale de solidarité pour l’autonomie (národní fond solidarity pro osobní nezávislost, dále jen „CNSA“).
- 21 Vzhledem k tomu, že manželé Dreyerovi měli za to, že dávky spravované FSV, CADES a CNSA a financované dotčenými příspěvky a odvody jsou dávkami sociálního zabezpečení, u tribunal administratif de Strasbourg (správní soud ve Štrasburku, Francie) zpochybnili povinnost hradit uvedené příspěvky a odvody v důsledku toho, že jsou již pojištěni v rámci švýcarského systému sociálního zabezpečení a nemusí přispívat k financování francouzského systému sociálního zabezpečení z důvodu zásady použití právních předpisů jediného členského státu v oblasti sociálního zabezpečení

vyplývající z nařízení č. 883/2004. Rozsudkem ze dne 11. července 2017 tribunal administratif de Strasbourg (správní soud ve Štrasburku) žalobě manželů Dreyerových vyhověl, přičemž je zprostil povinnosti hradit dotčené příspěvky a odvody.

- 22 *Ministre de l'Action et des Comptes publics* nato podal proti tomuto rozsudku odvolání k předkládajícímu soudu, a sice *cour administrative d'appel de Nancy* (odvolací správní soud v Nancy, Francie).
- 23 Posledně uvedený soud nejprve potvrdil podobně jako *tribunal administratif de Strasbourg* (správní soud ve Štrasburku), že je třeba manžele Dreyerovy zprostit povinnosti hradit část dotčených příspěvků a odvodů, která je určena pro FSV a CADES, a sice obecný sociální příspěvek, příspěvek na úhradu sociálního dluhu, solidární odvod a část sociálního odvodu. Podle předkládajícího soudu tato část dotčených příspěvků a odvodů vykazuje přímou a dostatečně relevantní souvislost s některými oblastmi sociálního zabezpečení, a řídí se tedy zásadou použití právních předpisů jediného členského státu v oblasti sociálního zabezpečení, stanovenou v čl. 11 odst. 1 nařízení č. 883/2004. Vzhledem k tomu, že manželé Dreyerovi jsou pojištěni v rámci švýcarského systému sociálního zabezpečení, nemohou ve Francii podléhat sociálním příspěvkům a odvodům určeným k financování francouzského systému sociálního zabezpečení, a to v souladu s judikaturou vycházející z rozsudku ze dne 26. února 2015, *de Ruyter* (C-623/13, EU:C:2015:123).
- 24 Naproti tomu předkládající soud vyjadřuje pochybnosti o otázce, zda lze mít za to, že rovněž část dotčených příspěvků a odvodů určených pro CNSA, a sice část sociálního odvodu a dodatečný příspěvek, financuje dávky sociálního zabezpečení ve smyslu nařízení č. 883/2004, a vykazuje tak přímou a dostatečně relevantní souvislost s některými oblastmi sociálního zabezpečení.
- 25 V tomto ohledu předkládající soud připomíná, s odkazem na bod 37 rozsudku ze dne 21. února 2006, *Hosse* (C-286/03, EU:C:2006:125), že podle ustálené judikatury Soudního dvora může být dávka považována za „dávku sociálního zabezpečení“, pokud je příjemci poskytnuta na základě právními předpisy vymezené situace a nedošlo k individuálnímu a diskrečnímu posouzení osobních potřeb, a vztahuje-li se k některému z rizik výslovně uvedených v čl. 3 odst. 1 nařízení č. 883/2004.
- 26 Pokud jde o dvě dávky CNSA financované prostřednictvím části dotčených příspěvků a odvodů, a sice dávku na podporu osobní nezávislosti (dále jen „APA“) a vyrovnávací příspěvek za zdravotní postižení (dále jen „PCH“), má předkládající soud za to, že druhá podmínka uvedená v předchozím bodě je splněna. Naproti tomu si klade otázku, zda lze mít za to, že i první podmínka je v plném rozsahu splněna. Třebaže předkládající soud konstatuje, že APA a PCH jsou poskytovány na základě právními předpisy vymezené situace a nedošlo k diskrečnímu posouzení osobních potřeb žadatele, v návaznosti na argument uplatněný *ministre de l'Action et des Comptes publics* totiž uvádí, že se nemusí mít za to, že APA a PCH jsou poskytovány a nedošlo k individuálnímu posouzení osobních potřeb příjemců, jelikož jejich výše závisí na úrovni prostředků těchto příjemců nebo se mění v závislosti na těchto prostředcích.
- 27 Za těchto podmínek se *cour administrative d'appel de Nancy* (odvolací správní soud v Nancy) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Souvisí odvody určené pro [CNSA], které přispívají na financování [APA a PCH], přímo a dostatečně relevantně s některými oblastmi sociálního zabezpečení uvedenými v článku 3 nařízení [č. 883/2004], a spadají tak do působnosti tohoto nařízení již z toho důvodu, že se tyto dávky vztahují na jedno z rizik uvedených v tomto článku 3 a jsou poskytovány bez jakéhokoli volného uvážení na základě právními předpisy stanovené situace?“

K předběžné otázce

- 28 Svou otázkou chce předkládající soud v podstatě zjistit, zda článek 3 nařízení č. 883/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že lze mít za to, že takové dávky, jako je APA a PCH, jsou pro účely kvalifikace jako „dávky sociálního zabezpečení“ ve smyslu tohoto ustanovení poskytovány bez jakéhokoli individuálního posouzení osobních potřeb příjemce, i když výpočet jejich výše závisí na prostředcích příjemce nebo se mění v závislosti na těchto prostředcích.
- 29 Úvodem je třeba poznamenat, že podle článku 8 dohody o volném pohybu osob smluvní strany upraví v souladu s přílohou II uvedené dohody koordinaci systémů sociálního zabezpečení za účelem zejména určení rozhodného práva a vyplácení dávek osobám s bydlištěm na území smluvních stran. Příloha II oddíl A bod 1 této dohody přitom stanoví, že se mezi smluvními stranami použije nařízení č. 883/2004. Vzhledem k tomu, že podle čl. 1 odst. 2 přílohy II uvedené dohody se „[p]ojmem ‚členský stát (členské státy)‘ obsažen[ý]m v právních aktech uvedených v oddíle A této přílohy [...] rozumí kromě států, na něž se vztahují příslušné právní akty Evropské unie, i Švýcarsko“, se tak ustanovení tohoto nařízení vztahují rovněž na Švýcarskou konfederaci (rozsudek ze dne 21. března 2018, Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, bod 28).
- 30 Za těchto podmínek situace žalobců v původním řízení, státních příslušníků členského státu, kteří jsou pojištěni v rámci švýcarského systému sociálního zabezpečení, spadá do působnosti nařízení č. 883/2004 (obdobně viz rozsudek ze dne 21. března 2018, Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, bod 29).
- 31 Pokud jde o meritum položené otázky, je třeba připomenout, že rozdíl mezi dávkami, které spadají do oblasti působnosti nařízení č. 883/2004, a dávkami, které jsou z ní vyloučeny, tkví především v konstitutivních znacích každé dávky, zejména v jejím účelu a podmínkách jejího poskytování, a neodvíjí se od skutečnosti, zda tuto dávku kvalifikují či nikoli jako dávku sociálního zabezpečení vnitrostátní právní předpisy [v tomto smyslu viz zejména rozsudky ze dne 5. března 1998, Molenaar, C-160/96, EU:C:1998:84, bod 19; ze dne 16. září 2015, Komise v. Slovensko, C-433/13, EU:C:2015:602, bod 70 a ze dne 25. července 2018, A (Pomoc pro zdravotně postiženou osobu), C-679/16, EU:C:2018:601, bod 31].
- 32 Z ustálené judikatury Soudního dvora tedy vyplývá, že dávka může být považována za „dávku sociálního zabezpečení“, pokud je přiznána příjemcům na základě právními předpisy stanovené situace bez individuálního posuzování a prostoru pro uvážení osobních potřeb a dále pokud se vztahuje k jednomu z rizik výslovně uvedených v čl. 3 odst. 1 nařízení č. 883/2004 [v tomto smyslu viz zejména rozsudky ze dne 27. března 1985, Hoeckx, 249/83, EU:C:1985:139, body 12 až 14; ze dne 16. září 2015, Komise v. Slovensko, C-433/13, EU:C:2015:602, bod 71 a ze dne 25. července 2018, A (Pomoc pro zdravotně postiženou osobu), C-679/16, EU:C:2018:601, bod 32].
- 33 Pokud jde o první podmínku uvedenou v předcházejícím bodě, je třeba připomenout, že tato podmínka je splněna, pokud se dávka poskytuje podle objektivních kritérií, která – jsou-li splněna – zakládají nárok na dávku, aniž příslušný orgán může zohlednit další osobní okolnosti [v tomto smyslu viz zejména rozsudky ze dne 16. července 1992, Hughes, C-78/91, EU:C:1992:331, bod 17; ze dne 16. září 2015, Komise v. Slovensko, C-433/13, EU:C:2015:602, bod 73 a ze dne 25. července 2018, A (Pomoc pro zdravotně postiženou osobu), C-679/16, EU:C:2018:601, bod 34].
- 34 V tomto ohledu Soudní dvůr již ohledně dávek, jejichž poskytnutí je přiznáváno či odmítáno nebo jejichž výše se počítá s přihlédnutím k výši příjmů příjemce, uvedl, že přiznání takových dávek nezávisí na individuálním posouzení osobních potřeb žadatele, jelikož jde o objektivní právními předpisy definované kritérium, které zakládá nárok na tuto dávku, aniž příslušný orgán může zohlednit další osobní okolnosti (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 2. srpna 1993, Acciardi, C-66/92, EU:C:1993:341, bod 15; ze dne 18. července 2006, De Cuyper, C-406/04, EU:C:2006:491, bod 23 a ze dne 16. září 2015, Komise v. Slovensko, C-361/13, EU:C:2015:601, bod 52).

- 35 Soudní dvůr kromě toho v bodě 38 rozsudku ze dne 25. července 2018, A (Pomoc pro zdravotně postiženou osobu) (C-679/16, EU:C:2018:601), upřesnil, že k tomu, aby bylo možné mít za to, že první podmínka uvedená v bodě 32 tohoto rozsudku není splněna, se volné uvážení osobních potřeb příjemce dotčené dávky, které provádí příslušný orgán, musí především vztahovat ke vzniku nároku na tuto dávku. Tyto úvahy platí *mutatis mutandis*, pokud jde o to, zda příslušný orgán individuálně posuzuje osobní potřeby příjemce dávky.
- 36 Pokud jde o dávky dotčené ve věci v původním řízení, ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že každá osoba, které je alespoň 60 let, považovaná za osobu se ztrátou nezávislosti s ohledem na předem stanovená kritéria, jež má ve Francii stále a řádné bydliště, má nárok na APA. Pokud jde o PCH, tato dávka přísluší každé osobě se zdravotním postižením, které je v zásadě méně než 60 let a má ve Francii stále a řádné bydliště, přičemž její zdravotní postižení odpovídá určitým předem stanoveným kritériím. Je nesporné, že přístup k oběma těmto dávkám je nezávislý na prostředcích žadatele. Ačkoli jsou tyto prostředky zohledněny při určení skutečné částky, která bude vyplacena příjemci, z článků L. 232-4 a L. 245-6 code de l'action sociale et des familles (zákoník o sociální péči a rodině) vyplývá, že tato částka je vypočtena v podstatě na základě objektivních kritérií použitelných bez rozdílu na všechny příjemce v závislosti na úrovni jejich prostředků.
- 37 Z těchto ustanovení code de l'action sociale et des familles (zákoník o sociální péči a rodině) tedy vyplývá, že zohlednění prostředků příjemce se týká nikoli vzniku nároku na APA a PCH, ale způsobů výpočtu těchto dávek, přičemž tyto dávky musí být poskytnuty, pokud žadatel splní nezávisle na úrovni svých prostředků podmínky, které zakládají nárok na uvedené dávky.
- 38 Z předcházejících úvah vyplývá, že zohlednění prostředků příjemce pouze pro účely výpočtu skutečné částky APA nebo PCH na základě objektivních kritérií stanovených právními předpisy s sebou nenese individuální posouzení osobních potřeb tohoto příjemce provedené příslušným orgánem.
- 39 Na rozdíl od toho, co tvrdí francouzská vláda v písemném vyjádření, ani nezbytnost, aby byl pro účely přiznání APA a PCH ohodnocen stupeň ztráty nezávislosti nebo zdravotního postižení žadatele, s sebou nenese individuální posouzení osobních potřeb tohoto žadatele. Jak totiž vyplývá ze spisu předloženého Soudnímu dvoru, hodnocení „ztráty nezávislosti“ (pokud jde o APA) a „zdravotního postižení“ (pokud jde o PCH) provádí lékař nebo odborník ze zdravotnického a sociálního týmu anebo multidisciplinární tým s ohledem na předem stanovené tabulky, seznamy a referenční hodnoty, to znamená v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 34 tohoto rozsudku, na základě objektivních kritérií stanovených právními předpisy, které jsou-li splněny, zakládají nárok na odpovídající dávku. Za těchto podmínek nelze tvrdit, že poskytnutí APA a PCH závisí na individuálním posouzení osobních potřeb žadatele ve smyslu judikatury citované v bodě 32 tohoto rozsudku.
- 40 Kromě toho a rovněž v rozporu s tím, co uvedla francouzská vláda v písemném vyjádření, APA a PCH nelze kvalifikovat jako „zvláštní nepřispěvkové peněžité dávky“ ve smyslu čl. 3 odst. 3 nařízení č. 883/2004. Vzhledem k tomu, že z předcházejících úvah a zároveň z konstatování předkládajícího soudu připomenutých v bodě 26 tohoto rozsudku vyplývá, že obě kumulativní podmínky uvedené v bodě 32 tohoto rozsudku jsou splněny, a že APA a PCH tak musí být kvalifikovány jako „dávky sociálního zabezpečení“, není totiž namístě ověřovat, zda obě tyto dávky mohou být považovány také za „zvláštní nepřispěvkové peněžité dávky“, jelikož Soudní dvůr již rozhodl, že se obě tyto kvalifikace vzájemně vylučují (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. února 2006, Hosse, C-286/03, EU:C:2006:125, bod 36, a ze dne 16. září 2015, Komise v. Slovensko C-433/13, EU:C:2015:602 bod 45).
- 41 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že článek 3 nařízení č. 883/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že je třeba mít za to, že takové dávky, jako je APA a PCH, jsou pro účely kvalifikace jako „dávky sociálního zabezpečení“ ve smyslu tohoto ustanovení poskytovány bez jakéhokoli individuálního posouzení osobních potřeb příjemce, jelikož jeho prostředky jsou zohledněny pouze pro účely výpočtu skutečné výše těchto dávek na základě objektivních kritérií stanovených právními předpisy.

K nákladům řízení

- 42 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

Článek 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení musí být vykládán v tom smyslu, že je třeba mít za to, že takové dávky, jako je dávka na podporu osobní nezávislosti a vyrovnávací příspěvek za zdravotní postižení, jsou pro účely kvalifikace jako „dávky sociálního zabezpečení“ ve smyslu tohoto ustanovení poskytovány bez jakéhokoli individuálního posouzení osobních potřeb příjemce, jelikož jeho prostředky jsou zohledněny pouze pro účely výpočtu skutečné výše těchto dávek na základě objektivních kritérií stanovených právními předpisy.

Podpisy.